

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Balázs Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Firicz László ügyvéd által képviselt alperes ellen szolgáltatási díj megfizetése iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2007. szeptember 11-én kelt 12.G.21.357/2004/44. számú ítélete ellen az alperes részéről 45. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a Fővárosi Ítéltábla az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 200.000 (kettőszázezer) forint másodfokú perköltséget; megállapítja, hogy az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 900.000 (kilencszázezer) forint jogorvoslati illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes képviselőtestülete 1996. október 14-én kelt alapító okirattal Falugondnokságot hozott létre - többek között - szennyvíz-elvezetés és -kezelés szakfeladatának ellátására.

Az alperes képviselőtestülete a 7/1999. (I. 21.) számú határozata szerint egyetértett azzal, hogy az alperes tulajdonában lévő csatorna közműhálózatot a Falugondnokság szakmai háttereként 1999. február 1-től a ... GMK. üzemeltesse. Ezen társaság jogutódja a ... Kft. és a Falugondnokság között 1999. február 2-án együttműködési szerződés jött létre, mely szerint közösen üzemeltetik az alperes tulajdonát képező szennyvízcsatorna hálózatot, a hozzá tartozó saját és más önkormányzatokkal osztatlan közös tulajdonú létesítményeket, műtárgyakat. A megállapodás szerint az üzemeltetői érdekeket harmadik személyekkel szemben a ... Kft. képviseli, és - többek között - számlát állít ki a befogadott szennyvíz után, és gondoskodik a díjak beszedéséről.

... Város Önkormányzata és ... Község Önkormányzata 2002. április 25-én kelt társasági szerződéssel létrehozta a felperest, mely 2002. május 1. napjától üzemelteti ..., ..., ... települések közös szennyvíztisztító telepét, valamint a két alapító csatornahálózatát.

2002. júniusában a felperes szerződés-tervezetet juttatott el az alpereshez a ...-i szennyvíz átvételére és megtisztítására vonatkozóan, az okiratot az alperes nem írta alá; 2002. július 4-i levelében arról tájékoztatta a felperest, hogy a ...-i szennyvízhálózatot, illetve berendezések és műtárgyak üzemeltetését a Falugondnokság - szakmai társüzemeltető közreműködésével - látja el, a gazdasági kapcsolat a Falugondnokság és a ...-i szennyvíztisztító telepet ténylegesen és jogszerűen üzemeltető szervezet között kell, hogy létrejöjjön.

A felperes 2002. július 10-én a ... Kft. felé 2002. május 1. és június 30. közötti időszakra szennyvíz-kezelési díjat számlázott, a számlakötelezett 2002. július 8-i levelében megjelölt 72,22 forint/köbméter + ÁFA költség alapulvételével, a számla kiegyenlítést nem nyert; az érintettek között vita keletkezett a szolgáltatási díjfizetés vonatkozásában.

A felperes 2002. augusztus 30-án beérkezett keresetlevelet terjesztett elő az alperessel szemben, melyben kérte a szolgáltatási szerződés létrehozását, valamint szolgáltatási díj megfizetésére támasztott igényt.

A peres eljárás alatt az alperes képviselőtestülete 34/2003. (III. 20.) számú határozatot hozott, mely szerint 2003. március 31-i hatállyal visszavonta a Falugondnokság részére adott megbízást a csatornahálózat üzemeltetésére és felszólította a társüzemeltetői szerződés felmondására, rögzítette, hogy a csatornahálózat üzemeltetésére határozatlan idejű szerződést köt a ... Kft. -vel, melyet utasít a felperessel történő szerződéskötésre, továbbá utasította a Falugondnokságot, hogy fogadja be a felperes 12.602.016 forint összegű, 2002. május 1-től 2003. március 31-ig terjedő időszakra szóló számláját, és ezen követelést számlázza tovább a társüzemeltető felé.

A fenti határozatban foglaltaknak megfelelően 2003. március 31-én az alperes a ... Kft.-vel kötött szerződést a ...-i csatornahálózat üzemeltetésére, tényleges üzemeltetésbe adásra 2003. augusztus 1-jén került sor.

..., ... és ... települések polgármesterei 2003. április 10-én megállapodást írtak alá, mely szerint, amennyiben az alperes 2003. április 16-ig 12.600.000 forintot előlegszámla fejében a felperesnek átutal, úgy a kereseti kérelmétől eláll, rögzítették, hogy a végső elszámolásra a tisztítási díj összegét meghatározó megállapodás létrejöttékor kerül sor.

A felperes 12.602.016 forint tisztítási költségről előlegszámlát állított ki a Falugondnokság felé, mely azt továbbszámlázta a ... Kft.-nek, aki a számla kifizetésétől felszólítás ellenére elzárkózott. A Falugondnokság 2003. április 1-jén a ... Kft.-vel szemben fennálló 12.602.016 forint számlakövetelését az alperesre engedményezte, melyről a kötelezettet 2003. április 4-én kelt levelével értesítette, a kötelezett 2003. április 23-án kelt válaszlevelében az engedményezést vitatta.

Az alperes képviselőtestülete 81/2003. (V. 22.) számú határozatával 2003. június 30-ával a Falugondnokságot jogutód nélkül megszüntette.

2003. szeptember 11-én a 2003. április 10-i megállapodást aláíró polgármesterek ... szakmérnököt bízták meg a közös tulajdonban lévő közművek üzemeltetési költségeinek kidolgozásával, rögzítették, hogy a szakértő által kimunkált költséget kötelezően elfogadják, és annak alapján a végső elszámolást 2003. december 31-ig végrehajtják. Rögzítették továbbá, hogy az előlegszámla nem teljes összegben kerül kiegyenlítésre, mert a ...-i állami támogatás elszámolása folyamatban van.

Az alperes a felperes előlegszámlája alapján 10.924.000 forint tisztítási díjelőleget fizetett meg.

A felperes a per során módosított keresetében kérte kötelezni az alperest 2002. május 1. és 2003. július 31. közötti időszakra 27.562.367 forint és - 2005. december 31-ig lejárt kamatkövetelésként - 8.285.695 forint, mindösszesen 35.848.062 forint szolgáltatási díj megfizetésére. Követelése összegét akként részletezte, hogy a fenti időszakban mindösszesen bruttó 39.632.033 forint tartozása keletkezett az alperesnek, ezen összeget 10.924.000 forint előlegszámlára történő teljesítés okán, valamint az ...-i átemelés 1.145.666 forintos költségével csökkentette. Utalt arra, hogy a követelése összegét ... szakértői véleményében foglaltak figyelembevételével állapította meg, a szakvélemény elfogadására az alperes 2003. szeptember 11-én kötelezettséget vállalt.

A kereseti kérelmében arra hivatkozott, hogy az Ötv. 8. § (1) bekezdése, valamint a 38/1995. (IV. 5.) Kormányrendelet 1. §-a alapján az alperest a településen képződő szennyvíz fogadására és tisztítására szolgáltatási kötelezettség terheli, a tényleges szolgáltatást a peresített időszakban a felperes nyújtotta és azt az alperes igénybe vette, így annak ellenértékét megfizetni tartozik. Álláspontja szerint a peresített időszakban folytatott levelezés kétségmentesen alátámasztja, hogy az alperes akarata arra irányult, a felperes a szolgáltatási szerződést a Falugondnoksággal kösse meg, s tekintve, hogy az utóbbi jogutódja az alperes, annak tartozásáért - úgy

is, mint alapítója - helytállni tartozik, emellett a felperes nem állt jogviszonyban a ... Kft.-vel.

Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte a Pp. 157. § a) pontja alapján, figyelemmel a Pp. 130. § (1) bekezdés g) pontjának második és harmadik fordulatában foglaltakra, érdemi ellenkérelmében pedig jogalap hiányában a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a peresített időszakban az alperes közigazgatási területén a ... Kft. volt jogosult és kötelezett a közműszolgáltatásra; a Falugondnoksággal 1999. február 2-án kötött szerződés szerint harmadik személyekkel szemben az alperes képviselőjére, és a fogyasztóktól a szolgáltatási díj beszedésére volt jogosult, a díj továbbítására a díjképzés metodikája körében kialakult vita okán nem került sor. Az alperes közmű-szolgáltatási kötelezettsége hiánya ellenére - kizárólag a közművagyon önkormányzati tulajdonosi jogelvéből származtatva - fizetett a tényleges szolgáltató helyett díjelőleget. Vitatta, hogy a 2003. szeptember 11-i megállapodásban az alperes polgármestere a szakvélemény elfogadására vállalt volna kötelezettséget, nevezett a tanúvallomásában előadta, hogy politikai jellegű megállapodás keretében vitaanyagot készítettek azzal, hogy az egymás közötti elszámolás során esetlegesen figyelembe veszik.

Az elsőfokú bíróság 2007. szeptember 11-én kelt 12.G.21.357/2004/44. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 27.562.367 forint tőkeösszeget és abból 24.436.109 forint után 2003. július 1. napjától, további 3.126.258 forint után 2003. augusztus 1. napjától 2004. december 31. napjáig számított évi 11 %-os, 2005. január 1. napjától az adott naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű késedelmi kamatát, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesi jogi képviselőnek bruttó 1.500.000 forint, ÁFA-t is tartalmazó ügyvédi munkadíjat perköltséggként, továbbá megállapította, hogy 750.000 forint eljárási illeték az állam terhén marad.

Ítélete indokolásában az 1990. évi LXV. tv. (Ötv.) 1. § (5) bekezdése, 8. § (1), (3) bekezdése, 9. § (4) bekezdése, valamint a vízgazdálkodásról szóló 1995. LVII. tv. 4. § (1) bekezdés b) pontja, 13. § (1), (2), (3) bekezdése egybevetése alapján arra vont következtetést, hogy a csatornaműrendszer üzemeltetése, a szennyvíz tisztítása olyan vízi-közműszolgáltatási, üzemeltetési tevékenység, amely a települési önkormányzat kötelessége, azt saját alapítású szervén, intézményén vagy gazdasági társaságon keresztül is gyakorolhatta.

A Ptk. 387. §-a, 388. § (1), (2) bekezdése, az 1995. évi LVII. tv. 13. § (4) bekezdése, 15. § (6) bekezdése és a 38/1995. (IV. 5.) Kormányrendelet alapján megállapította, hogy a szolgáltatás igénybevételével közműszolgáltatási szerződés jött létre a felperesi szolgáltató és az alperes között. Az alperes nem vitásan több települési önkormányzat együttműködésével valósította meg a csatornamű-hálózatát és szennyvíztisztítóművét, ezen önkormányzati társulás a felperest bízta meg a szennyvíztisztítással, mely a szolgáltatást a peresített időszakban elvégezte. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azzal, hogy az alperes a 7/1999. (I. 21.) Kt. határozatában feljogosította a Falugondnokságot társüzemeltetővel történő

szerződéskötésre, a felperes és a társüzemeltető között jogviszonyt nem hozott létre. A Falugondnokság és a ... Kft. közötti 1999. február 2-i együttműködési megállapodás azon rendelkezése, hogy az üzemeltető jogosult harmadik személyekkel szemben eljárni és az alperes érdekeit képviselni, kiterjesztően nem értelmezhető, önmagában pedig a felperes és a kft. között jogviszonyt nem hoz létre, hiszen a felperes a szerződésnek nem alanya. Az alperes, mint a közműszolgáltatási tevékenység kötelezettje kellett, hogy eldöntse, a Falugondnokság vagy az általa megbízott társüzemeltető a szolgáltatást igénybe vevő szervezet; a 2002. július 4-i, felperesnek címzett levelében a Falugondnokságot jelölte meg szerződő félként. Azt, hogy ezen okiratban a teljesítési segédjét, illetve megbízottját jelölte meg, alátámasztja az is, hogy a 2003. április 10-i megállapodás alapján is a Falugondnokságot utasította a díjelőleg megfizetésére. Mindezekből az elsőfokú bíróság arra vont következtetést, hogy az alperes a szennyvíztisztítási szolgáltatási kötelezettségét saját intézményén keresztül, a Falugondnokság igénybevételeivel teljesítette, így a szolgáltatási szerződés a szolgáltatás igénybevételeivel a felperes és a Falugondnokság között jött létre. Megállapította továbbá a 217/1998. (XII. 30.) Kormányrendelet 5. § (1) bekezdés a) pontjában és 11. §-ában foglaltak alapján, hogy a Falugondnokság jogutód nélküli megszűnésekor az alapító alperes vált jogosulttá a vagyona kezelésére, ezért neki kell helytállnia a megszűnt költségvetési intézmény tartozásaiért is. Álláspontja szerint ezt támasztja alá a 2003. szeptember 11-i megállapodás alperes részéről történt aláírása is, melyben ráutaló magatartással elismerte a szolgáltatási díjfizetési kötelezettségét. A díj mértékének meghatározása körében utalt arra, hogy 2003. szeptember 11-én a társuló önkormányzatok az üzemeltetési költség kimunkálásával szakértőt bíztak meg, ez a megállapodás ugyan nem eleme a felek közötti szerződésnek, de a díj meghatározására a szakvélemény irányadó okirati bizonyíték. Utalt az elsőfokú bíróság arra is, hogy a díjmeghatározás körében az alperes nem nyilatkozott arról, hogy azt milyen konkrét okból vitatja, és nem jelölte meg azt sem, hogy a fizetési kötelezettségét milyen összegben fogadja el. E körben értékelte az elsőfokú bíróság ... azon tanúvallomását is, mely szerint az alperes a szakvéleményt annak idején elfogadta. A felperes késedelmi kamatigénye körében kifejtette, hogy szerződéses megállapodás hiányában a Ptk. 301. § (1) bekezdésében foglaltak irányadóak, továbbá a kamatfizetés kezdő időpontja 2003. július 1-je, tekintve, hogy az alperes a Falugondnokság jogutód nélküli megszűnését követően vált fizetésre kötelezetté.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte. A fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az alperes a csatornázás közfeladat ellátására költségvetési szervként megalapította a Falugondnokságot, mely 1999. február 1-től 2003. július 30-ig a ... Kft.-vel, mint társüzemeltetővel állt szerződéses kapcsolatban. A peres felek között szerződéses jogviszony nem állt fenn, erre tekintettel kérte az alperes a per megszüntetését a Pp. 157. § a) pontja alapján, figyelemmel a 130. § (1) bekezdés g) pontjában foglaltakra; eredmény nélkül, e körben az elsőfokú bíróság nem határozott. A peresített időszakban a közműszolgáltatási kötelezettséget a ... Kft. látta el, a szerződés 3. pontja szerint az üzemeltető érdekeinek képviselője volt

jogosult harmadik személyekkel szemben, és a megállapodás 8. pontja szerint a befogadott szennyvíz után gondoskodott a díjak beszedéséről. Ebből következően - a beszedett pénzeszközök birtokában - a felperes felé teljesítési pozícióban volt, melyre a fenti szerződési rendelkezések kiterjesztő értelmezése nélkül is következtetés vonható. Álláspontja szerint a szolgáltatás igénybevételével egyrészt a felperes, másrészt a Falugondnokság és a ... Kft. között jött létre szerződés. A beszedett díjhoz a Falugondnokságnak nem volt köze, ezért is került sor az alperesnek megküldött ... számú előleg számla továbbítására a ... Kft. felé, mely azt teljesítés nélkül visszaküldte. A díjhátralék rendezése céljából létrejött 2003. szeptember 11-i megállapodás politikai, melyben a szándékukat fejezték ki a szolgáltatás folyamatos fenntartására. A szándéknyilatkozat 2. pontja kitért a díjhátralékkal kapcsolatos ...-i állami támogatás elszámolása miatti hiányosság még meg nem oldott problémájára is.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a fellebbezésben sérelmezett, el nem bírált permegszüntetés iránti alperesi kérelemnek jogszabályi alapja nincs.

Abból a körülményből, hogy a fogyasztóktól a ... Kft. szedte be a díjakat, nem következik az, hogy a felperesnek vele szemben kellett volna követelést támasztania, közöttük sem szerződésen, sem jogszabályi rendelkezésen alapuló jogviszony nem állt fenn. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által nyújtott szolgáltatás vonatkozásában az alperesi jogelőd Falugondnokság és a felperes között jött létre jogviszony. Ugyancsak helytállóan vont következtetést az elsőfokú bíróság arra, hogy a Falugondnokság és a ... Kft. együttműködési megállapodása kiterjesztően nem értelmezhető, továbbá helytállóan értékelte az alperes 2002. július 4-i levelében foglaltakat is.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének felperes keresetét részben elutasító rendelkezését nem érintette, az fellebbezés hiányában a Pp. 228. § (3) bekezdése alapján jogerőre emelkedett, az ítélet felülbírálatára a Pp. 253. § (3) bekezdésében foglaltak szerint a fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem korlátai között került sor.

Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság lényeges eljárásjogi szabálysértés nélkül meghozott határozatában a tényállást kellően feltárta, és helytálló az abból levont jogi következtetése is.

Az iratoknak megfelelő az alperes azon fellebbezési előadása, hogy alaki védekezése a per megszüntetésére irányult, alaptalanul hivatkozik azonban ennek figyelmen kívül hagyására.

Az első fokú eljárás irataiból kitűnően az alperes a 2004. október 21-i tárgyaláson terjesztett elő kérelmet a per megszüntetésére - melyet a 2005. január 4-i

beadványában fenntartott - a Pp. 157. § a) pontjában, valamint a Pp. 130. § (1) bekezdés g) pontja második és harmadik fordulatában foglaltakra alapítottn.

Az elsőfokú bíróság a per megszüntetése iránti kérelemről külön nem határozott, a pert érdemben tárgyalta, melyre a Pp. 140. § (2) bekezdése lehetőséget ad.

A Pp. 162. § (2) bekezdése szerint a per megszüntetésére irányuló kérelem és a per érdemének együttes tárgyalása esetén a per megszüntetésére irányuló kérelem az ügyet befejező határozatban is elutasítható, ebből következően az elsőfokú bíróságnak az ítéletben kellett az alperes alaki védekezésére vonatkozó álláspontját kifejtenie.

Az ítélet e körben külön indokolást nem tartalmaz, azonban a határozat érdeméből az alaki védekezés aplotalansága is következik, így az indokolási hiányosság - a PK. 206. számú állásfoglalás b) pontjában foglaltakra is figyelemmel - nem minősül hatályon kívül helyezésre alapot adó, lényeges eljárásjogi szabálysértésnek, az ítélet indokolása e körben a per adatai alapján az alábbiak szerint kiegészíthető.

Az alperes alaki védekezése aplotalan; a felperes a keresetében szolgáltatási díj megfizetésére támasztott igényt az alperessel szemben, ezen kötelmi igény vonatkozásában nincs jogszabályi előírás sem kötelező perben állásra, sem arra vonatkozóan, hogy a követelés kívül szemben érvényesíthető, az alperes szolgáltatási díjfizetési kötelezettsége hiánya nem a per megszüntetésére, hanem a kereset vele szembeni elutasítására adna alapot.

Az alperes fellebbezése érdemben sem fog helyt, az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a kereseti kérelem megalapozottságára.

Az Alkotmány 43. § (2) bekezdésén keresztül irányadó 1995. évi LVII. tv. 4. § (1) bekezdés e) pontja szerint helyi önkormányzati feladat a víziközüzeti tevékenység körében a település ivóvízellátása, a szennyvízelvezetés, az összegyűjtött szennyvizek tisztítása, a csapadékvíz elvezetése.

A 4. § (2) bekezdése szerint az (1) bekezdésben felsorolt feladatok - a külön jogszabályokban a polgármester, illetve a jegyző hatáskörébe utalt feladatok kivételével - a képviselő-testület, a főváros esetében a fővárosi önkormányzat képviselő-testületének hatáskörébe tartoznak.

Az 1990. évi LXV. tv. 9. § (4) bekezdése szerint a képviselő-testület a feladatkörébe tartozó közszolgáltatások céljából önkormányzati intézményt, vállalatot, más szervezetet alapíthat, kinevezi a vezetőiket. 1993. december 31. napját követően vállalat már nem létesíthető, gazdasági vállalkozás céljára a képviselő-testület gazdasági társaságot alapíthat, vagy szövetkezet alapítását kezdeményezheti.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a fenti jogszabályi rendelkezés alapján az alperes - többek között - szennyvízelvezetés és -kezelés szakfeladatának ellátására költségvetési szervként Falugondnokságot hozott létre, ... Város Önkormányzata és ... Község Önkormányzata pedig a felperesi gazdasági társaságot hozta létre az alperessel közös szennyvíztisztító telep, valamint az alapítók csatornahálózatának üzemeltetésére, és nem tévedett annak megállapításakor sem, hogy - a per nem vitás adatai szerint - az alperes

önkormányzat területén összegyűjtött szennyvizet a peresített időszakban a felperes tisztította.

A rendelkezésre álló bizonyítékok a Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti okszerű értékelésével állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által nyújtott szolgáltatás igénybevétele okán a Falugondnokságot terhelte szolgáltatási díjfizetési kötelezettség, ettől eltérő jogi következtetés levonására sem az alperes képviselő-testületének 7/1999. (I. 21.) számú határozata, sem a Falugondnokság és a ... Kft. közötti, 1999. február 2-i együttműködési megállapodás nem ad alapot; ezen okiratokból a fenti gazdasági társaság társüzemeltetőkénti bevonására vonható következtetés, mely - függetlenül attól, hogy az együttműködési megállapodás harmadik személyekkel szembeni képviselőre és díjbeszedésre jogosította - nem hozhatott létre jogviszonyt közte és a felperes között. A fellebbezésben hivatkozott ... számú előlegszámla fizetésre kötelezettjeként a Falugondnokság került feltüntetésre, annak továbbítása a ... Kft. felé ezen társasággal szembeni felperesi igényérvényesítésre jogalapot nem teremt.

Mindezekből következően a Falugondnokság a 2003. június 30-i megszűnéséig, az ezt követő - ugyancsak a peresített időszakhoz tartozó - júliusi hónapra pedig az alperes vált szolgáltatási díjfizetésre kötelezetté.

Osztotta a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját a Falugondnokság megszűnése okáni alperesi helytállási kötelezettségre vonatkozóan is, ekörbeni okfejtését azzal egészíti ki, hogy az 1992. évi XXXVIII. tv. 90. § (3) bekezdése alapján áll fenn jogutódlás; ezen jogszabályi rendelkezése szerint a költségvetési szerv megszüntetése esetén - az alapító szerv vagy jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a vagyoni jogok és kötelezettségek tekintetében a megszüntetett szerv jogutódja az alapító szerv.

Az alperes a fellebbezésében a jogalap mellett nem tette vitássá a kereseti kérelem összegét, a 2003. szeptember 11-i megállapodás kapcsán annak politikai jellegére vonatkozó nyilatkozatát tartotta fenn.

Tekintettel arra, hogy a fellebbezésben előadottak eltérő tényállás megállapítására, illetőleg jogi következtetés levonására nem adtak alapot, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - annak nem fellebbezett részét nem érintve - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes jogorvoslati perköltsége megfizetésére, mely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével megállapított, általános forgalmi adót is tartalmazó jogi képviselői munkadíjból áll, továbbá a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján határozott az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt, meg nem térülő jogorvoslati illeték viseléséről.

Budapest, 2008. január 29.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

Dr. Rédei Anna s. k.,
bíró